

emittit terra sub apris. imbrib; ceditur tēp. stat  
te concutitur. stringitur frigore sole torretur.  
ut fructus annuos feta parturiat; & cum seuario  
floruerit. exuitur pprio & spoliatur ornatu. Quam  
tos hae raptores habet. nec fructu suū quaeritur  
amissum. quem ideo generauit ut amitteret;  
nec in posterum negat quē sibi meminuit auferendū.  
Caelum ipsum non semper stellarum mican  
cium globis fulget; & quasi quibusdam insigni  
tatur coronis. non semper ortulucis albescit. radus solis  
imputilat. sed assiduus uicibus ille qui clammun  
di uultus gratissimus. humentia nocturnum caligat  
horrore; quid gratius luce? quid sole iocundius?  
que cotidie occidunt; decessisset tamen no  
bis haec non moleste ferimus qui ardire psumi  
mus; doceris in is. quā in tu uidebeas ex bere patientiā  
si superiora tibi occidunt nec dolori sunt. Cursi occi  
derint humana doceant. Sit tamen impatiens dolor. sit  
in tristib; modus qui exigit in secundis; An in immo  
derate gaudere non conuenit. lugere conuenit. Non  
enim mediocre malū est in moderatio doloris. aut  
metus mortis; quanto ad laqueum impulit. arma  
ut ad gladium. Ut in corpso amentiam suā pro  
derent mortem nō ferentes & mortem appetentes;  
& qd pro malo fugerent pro re medio ad seisce  
rent; qui qm ē sentaneum naturę suę ferre

14  
 qm̄ in melius ipsa natura reparatur. fletus om̄is casus mortis absterget;  
 certe nulli sibi aliqua solatia repperer̄ qui finē sensus defectūq; na-  
 turas. mortē arbitratiss̄. quanto magis nos quib; meliora post mor-  
 tē p̄ma bonorū factorū cōscientia pollicetur. habent gentiles sola-  
 tia sua quia requirunt malorū omnium mortē existimant. erut uitae  
 fructu carent. ita etiā caruisse se putant omni sensu et dolore poe-  
 narū. quasi in hac uita graues et assiduas sustinemus; Nos uero uide-  
 rectiores p̄mo. ita etiā patientiores solatiū debemus. blon-  
 em̄ amittit sed p̄termittit. uidentur quos n̄ ad sūptura mors. sed  
 aeternitas receptura ē. Cessabunt ergo lacrimae. Aut scire sate n̄ po-  
 ter̄. in cōmuni; laetit̄is flebore frater & dolore publico. domes-  
 ticos gemitus tegā; Nā cessare n̄ poter̄ cū ad om̄em sonū nominis  
 tui lacrimae subrepant. uel cū usus ipse recordationē excitat. t̄  
 cū affectus imaginē repr̄sentat. t̄ cū recordatio dolorē renouat;  
 quando enī dees quantus officius repr̄sentaris. ad eam quā &  
 sēp offenderis. & toto te animo ac mente cōplector; Aspicio. alloquor.  
 osculor. cōphendo. t̄ in ipsa quiete nocturna. uel in luce clara.  
 cū reuiscere et solari dignaris morientē; Deniq; ipse iā noctes.  
 quae quasi molestiores uiuente te uidebant. qd̄ mutui cōspectus  
 copiā denegarent. ipse iā sōnus cōloquorū n̄rū dudū interruptor  
 inamabilis dulcis eō iā cepit quate nihil reddidit. n̄ igit̄ miseri  
 sed beati quorū cōp̄sēntia deficit. nec cura minuit̄ & auge tur-  
 grā; etenī sōnus similis imago mortis; qd̄ si in quiete nocturna  
 uinculis adhuc corporeis inherentes. & quasi in cācterata  
 religatae claustra mēbro rū possint. tam animae altiora et dis-  
 creta p̄spicere. quanto magis spectant hoc cū iā pura ac theoriaq;